

Bến Thần Tiên

Xuân Diệu

Xin em nói với thời gian
Ghé thuyền chở hộ ta sang bến Thần.
Lên bờ vừa mới đặt chân
Nước non đâu bỗng trong ngần gần xa.
Quanh mình cũng chỉ có ta
Sao nghe nhân loại hòa ca với mình
Không hoa, cũng chẳng lá cành,
Mà sao em đã tạo thành sắc duyên

Tạo hình gió thoảng, trăng lên
Hoa bên bờ suối, mây trên đá gành.
Một mình em sáng tạo anh
Theo em, anh sáng tạo thành đôi ta.

Thời gian rút xuống dần dà
Một mình êm dịu bao la đất trời
Trải bao đau khổ trong đời
Mới dành cho - phút được ngồi - bên em.